

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Tereza Došková
Název práce:

Obraz nechtěného hrdiny Analýza hlavní postavy filmu „Thelma“ Joachima Triera

Posudek vedoucí/ho práce ④

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Mgr Tereza Brdečková

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....C.

Jazyková a stylistická úroveň práce.....A.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úpra-

va.....nerrelevantní.....

.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B.....

Celkové hodnocení bakalářské práce.....B.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

obhajobě vyjádřit:

Bakalářská práce Terezy Doškové se zabývá tématem hrdiny antihrdiny na příkladu vynikajícího a poměrně málo známého filmu Thelma Joachima Triera. Po odborné stránce není práci co vytknout. Dobře pracuje s prameny, přibližuje obecně utváření

pojmu “hrdina” a “antihrdina”, přechází logicky postavě Thelmy a jejímu osobní “hrdinství”, jímž Thelma bojuje s osobními démony. Je jasné, že autorka se tématem a touto prací zabírala dlouho a zodpovědně, a také že si uvědomovala ošidnost a mnohoznačnost pojmů “hrdina” (což může být v mnoha evropských jazycích jakákoliv hlavní postava stejně taj dobře jako ten, kdo činí hrdinské skutky), anebo “antihrdina,” či “nechtěný hrdina” (mimochodem, zde mi především chybí vysvětlení, zda jde o hrdinu, o jehož hrdinství nikdo nestojí, nebo o “hrdinu proti své vůli.)

Mluvíme-li o antihrdinech: V americkém i komerčním prostředí hrdina vyhrává Česká literatura i film jsou hustě zalidněny hrdiny - outsidersy, kteří prohrávají. Sem spadá Švejk, Hrabalovy postavy, ale jistě i postavy Kafkovy či Juráckovy, a tak dále. Čekala bych několik vět i na toto téma.

Slabiny práce podle mého vycházejí právě z nejasnosti určení námětu. A domnívám se, že autorka sama neměla zpočátku ani tušení do jak obtížného tématu se pouští. Na práci je možno pohlížet dvěma způsoby. Ten první, který byl zřejmě východiskem, nepředpokládá, že čtenář bakalářské práce film zná, že ho viděl. Autorka popíše motivy a možnosti postavy Thelmy a dále s nimi teoreticky pracuje. Tady mi ovšem zásadně chybí informace o díle samotném, nikoliv jen o jeho “hrdince”. Jedná se o velmi dobrý film, který sbíral v Česku recenze v předních novinách, ovšem proletěl artkiny rychlostí blesku a tak ho často neviděli ani lidé z oboru. Předpokládala bych, že autorky si projde odborné texty a recenze filmu Thelma, z nichž se dozvíme o filmu více. Neboť Thelma je filmová postava, nikoliv objekt sám o sobě, a můžeme ji tedy posuzovat jen v rámci světa, který pro ni vytvořil režisér.

Druhou možností je předpokládat, že si čtenář práce film sám vyhledá, pokud ho neviděl, a teprve pak si práci přečte. Ráda bych upozornila, že ne každý je povinen mít Netflix či HBO, kde ostatně filmy nevisí věčně, a jinak lze film pouze uloupit na serveru Uložto. Tam se vyskytuje jednak v norském znění bez titulků a jednak s otřesným a zkreslujícím českým dabingem. Bylo tedy zapotřebí v aparátu k práci určit, kde a jak vůbec film shlédnout.

Především mám však možná subjektivní ale silný dojem, že jsem viděla jiný film, než o kterém píše autorka. Thelma je dívka z norského venkova, na univerzitě pod stálým dozorem rodičů, proti kterým se potřebuje vyhranit. Režisér velmi šikovně a citlivě pracuje s jejím vnitřním světem. Nedozvíme se, zda Thelma má mimořádné schopnosti či zda zabila bratra, protože nevidíme, jak k tomu došlo. Jisté je, že ona i

její fanatický a dědičně také zatížený otec - lékař , tomu od jejího dětství věří a bojí se jí.

Thelma prožívá kromě vizí a záchvatů také mučivé výčitky svědomí, které jsou znásobeny vědomím její pro rodiče “zakázané” lesbické orientace. Thelma dává několikrát najevo, že nesnáší rigidní křesťanství, do kterého ji rodiče nutí, Ostatně stejnými traumaty ze “spravedlivých trestů” trpěl i Ingmar Bergman a stopy najdeme v celém jeho díle. Rozbor této Thelminy motivace (neboť i představy motivaci mají), mi tedy v práci chybí. Pravdou ovšem je, že Došková se zabývá něčím trochu jiným. Píše:

“Thelma je hrdinka ... převrácených hodnot. Co její bdělé vědomí přijímá jen s nechtutí, její podvědomí okamžitě zpracovává a přetavuje v iluze či realitu.

Můžeme spekulovat, jestli Thelmino anti-hrdinství nespočívá právě v této dichotomii. Takové rozpolcení musí nutně vést buď k jednotě, nebo absolutnímu odcizení a Thelma si vybírá první možnost. Když přijímá dosud v šeru skryté pohnutky svého nejhlubšího já, podvědomí, stává se skutečnou, komplexní anti-hrdinkou, ke které její cesta hrdiny od počátku spěla. ”

To je pravda Máme tu tedy otázku, co je pro práci důležitější, zda film jako celek, nebo zda je možné z něj vypreparovat jednu postavu a podrobit ji filosofickému a skoro psychoanalytickému rozboru. Pokud je tomu tak, je podle mého názoru zapotřebí zdůvodnit, proč film sám vlastně není pro autorův záměr důležitý.

Doporučuji k obhajobě.

Otázky:

Co vás přivedlo k tomu vyprat si jako ústřední hrdinku své práce Thelmu?

Na jaké potíže jste narážela?

Na základě čeho jste hledala prameny, jaké jste si kladla otázky?

Datum:28.9.2020

Podpis:Tereza Brdečková..